

การศึกษาเรื่อง รูปแบบการจัดสวัสดิการให้แก่สมาชิกของสหกรณ์เคหสถานชุมชน สุขุมวิท 93 จำกัด มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะส่วนบุคคล และลักษณะทางเศรษฐกิจของ สมาชิกสหกรณ์เคหสถานชุมชนสุขุมวิท 93 จำกัด 2) การจัดสวัสดิการที่มีอยู่เดิม และสวัสดิการที่ สมาชิกมีความต้องการเพิ่มเติม และ 3) ปัญหาเกี่ยวกับการจัดรูปแบบสวัสดิการและเสนอแนะ แนวทางในการแก้ไขปัญหา

ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ประชากรจากคณะกรรมการ ดำเนินการ จำนวน 9 คน พนักงานสหกรณ์ จำนวน 1 คน ผู้ตรวจสอบกิจการ จำนวน 2 คน และที่ปรึกษาสหกรณ์ จำนวน 9 คน รวมเป็นจำนวน 21 คน ส่วนสมาชิกสหกรณ์ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 ตัวอย่าง โดยวิธีเจาะจง (purposive) และวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการประมวลผล วิเคราะห์ข้อมูล แปลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หาค่าร้อยละ ความถี่ และค่ามัธยฐานเลขคณิต ผลการวิจัยมีดังนี้

สมาชิกสหกรณ์ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 40 - 49 ปี อายุเฉลี่ย 42 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษามากที่สุด มีสถานภาพสมรส และเป็นสมาชิก 6 - 10 ปี

สมาชิกสหกรณ์ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือนจำนวน 4 - 6 คน ด้านการประกอบอาชีพ พบว่า สมาชิกสหกรณ์ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป รายได้เฉลี่ยต่อปี 158,953 บาทต่อครอบครัว

สมาชิกมีรายจ่ายในครอบครัว ค่าอาหาร เฉลี่ย 89,595 บาทต่อปี ค่าเงินฝากและหุ้น เฉลี่ย 7,200 บาทต่อปี ค่าบ้านเฉลี่ย 39,000 บาทต่อปี ค่าที่ดินเฉลี่ย 10,220 บาทต่อปี ด้านรายได้สุทธิต่อปีต่อครอบครัวเฉลี่ย 12,938 บาทต่อปีต่อครอบครัว

สวัสดิการที่สมาชิกได้รับจากสหกรณ์อย่างเพียงพอ ได้แก่ สวัสดิการด้านสาธารณูปโภค การให้การศึกษาอบรม และสุขภาพอนามัยหรือบริการทางการแพทย์ สวัสดิการที่ได้รับในระดับที่ไม่เพียงพอ คือ การส่งเสริมอาชีพ ด้านสถานที่ออกกำลังกาย สถานที่รับเลี้ยงเด็ก สนามเด็กเล่น และสวนสาธารณะ โดยสิ่งที่ต้องการเพิ่มเติม คือ น้ำที่มีคุณภาพดีกว่าเดิม ถนนที่ดีกว่าเดิม ไฟฟ้า ประปา ระบบบำบัดน้ำเสีย สะพานสาธารณะ ยารักษาโรค บริการด้านการตรวจโรค ศาลาเอนกประสงค์ สถานที่เลี้ยงเด็ก อยากให้ให้มีของเล่นของเด็ก สนามเด็กเล่น และสวนสาธารณะไว้พักผ่อน สถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬา

ชุมชนขาดงบประมาณในการปรับปรุงคุณภาพของสาธารณูปโภค สมาชิกที่อาศัยอยู่ในชุมชนถนนคู - คลองสิบ อยู่ห่างไกลจากสถานีอนามัยและศูนย์บริการทางการแพทย์ สมาชิกขาดความรู้ในการผลิตสินค้า สินค้าหลายชนิดไม่มีแหล่งจำหน่าย ในชุมชน ไม่มีสถานรับเลี้ยงเด็ก ก่อนวัยเรียน ขาดพื้นที่และอุปกรณ์ สนามเด็กเล่น ไม่มีสวนสาธารณะไว้สำหรับการพักผ่อน และออกกำลังกาย

รูปแบบสวัสดิการที่สหกรณ์ได้จัดให้แก่สมาชิก ควรเป็นรูปแบบที่ชุมชนสามารถบริหารจัดการได้เอง และเอื้อประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยสมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมสวัสดิการดังกล่าว และควรจะครอบคลุมสมาชิกทุกกลุ่มอายุในชุมชน ตั้งแต่เด็กเล็กเยาวชน วัยทำงาน และผู้สูงอายุ

This study on patterns of welfare management for The Sukhumvit 93 Housing Cooperatives aimed to investigate; 1) the personal and economic characteristics of the Sukhumvit 93 Housing Cooperatives 2) the former and additional welfare management, and 3) problems about formatting the patterns of welfare management and its suggestions and guidelines for problem-solving.

The data in this study were collected from the Housing Cooperative board, Housing Cooperative management and Housing Cooperative members and were then analysed using the Statistical Package for Social Sciences (SPSS/PC⁺) for percentage, frequency and mean. The results were as follows;

Most of cooperative members were female, aged 40-49 years and 42 years old in average. The majority of them had high school education, were married and their membership status was 6-10 years.

Most of cooperative members had 4-6 members in household. For their careers, it was found that most of cooperative members worked as employees. The average household income was 158,953 Baht per year.

Their household expenditure and food was 89, 595 Baht in average per year. And the net income after deducting other expenditures was 12, 938 Baht per year.

Welfare was sufficiently provided for the cooperative members in terms of public utility, educational training, health and sanitation or medical service. Welfare was insufficiently provided for them in terms of occupational promotion, sports facilities, nursery, playground and park. The things that they demanded to add were better water quality, road, electricity, water supply, wastewater treatment system, bridge, medicine, diagnosis service, public spaces for multiple purposes, nursery, toys, playgrounds, park and sports facilities.

The village lacked budget for infrastructure quality improvement. Members in Khu - Khlong Sib neighborhood lived so far from the hospital. The members lacked knowledge in goods producing and many products did not meet the market demand. There was no nursery in the neighborhood, no space for children, and there was no public area for relaxing and exercising of the members.

The patterns of welfare management provided for the cooperative members should be the patterns that the community could manage by themselves and facilitate them in overall; all the members could participate in arranging these welfare activities, and should be covered all the members in different age groups ranging from children, teenagers, working persons to elderly persons.